

Muinasjuturing

Muinasjutt on pärit inimkonna lapsepõlvest, tema juured peituvad teistsugusel teadvustasandil. Nii võidi inimeste fantaasia ja hardumuse elavdamiseks jutustada veel sellest, mis peitub tegelikult päikese, kuu ja tähtede taga, mis loomades, taimedes ja kivides ning mis ilmutab end inimelu käänulistel teedel, võitluses allakäigu, vägivallla või kiusatustega, mis inimeseks olemise mõttena süündimatusest olemisse astub ja surmas uuesti oma surematust näeb.

Laps õpib muinasjutust tohutult palju, sest laps mõtleb piltide keeles. Muinasjutt annabki lapsele võimaluse minna sellesse maailma, millest ehk muidu väga ei räägita. Laps ammutab sellest allikast oma sisemaailma kujundavad jõud.

Muinasjutt, mida lastele jutustatakse on nädala vältel üks, sest iga päev saab laps muinasjutust välja noppida just seda, mida ta soovib ning enda mõtetes see õigele kohale seada. Muinasjuttude üle ei arutleta, sest juttudes ongi juba kõik hea ja halb, õige ja vale välja toodud ja jääb lapse peas kumama. Muinasjutt paitab lapse hinge.

Kasutatud allikas: Helmut von Kügelgen „MUINASJUTUKEEEL JA INIMPILT“.

Teksti koostas Kerdi Lääne.